IX. ročník dvojčíslo 2-3/jún 2022

Hlahol zvonov

Časopis farnosti Šaštín-Stráže

Turíčna púť 5. jún 2022

Modlitba za mier

Milan Rúfus

Napomeň našich otcov,
Bože nad hviezdami.
Nech trochu myslia,
čo sa stane s nami,
keď začnú vojnu
a všetky svoje hnevy
vylejú na seba.

Tie hnevy ako plevy
pokazia zem,
i nebo bude choré.

Napomeň našich otcov
Ty, tam hore.
Že sa to nesmie.

Že ako Ty si svätý,
aj zem je svätá.
Veď chodia po nej deti.

OBSAH

Obsah + Modlitba za mier	2
Príhovor	3
Majáles	4
Púť hasičov	6
Večné sľuby Vlada Bartka	7
Ďakujeme, pán Kostolník!	8
Syntéza zo synody	9
Púť mužov	10
Sviatok Obetovania Pána - Hromnice	12
Svätoblažejské požehnanie hrdiel	13
Veľkonočné obdobie	14
Krížová cesta za uzdravenie rodín	16
Návšteva pápeža Františka v našej farnosti (dokončenie)	22
Stretnutie farských charít	28
Don José oslavoval	30
Spoločenská kronika	31

Štvrťročník, číslo 2-3/2022, IX. ročník

Registrovaný na Ministerstve kultúry SR pod číslom: EV 5727/18. ISSN: 2644-4488
IČO 51271851
Adresa redakcie: Kláštorné námestie 1295, Šaštín-Stráže
Vydavateľ: OZ SEPTIMAVIA, Kláštorné námestie 1295/11, 908 41 Šaštín-Stráže
Grafické spracovanie a tlač: Tlačiareň LUNA, Moravský Svätý Ján
Neprešlo jazykovou úpravou
Za dobrovoľný príspevok je k dispozícii v Bazilike Sedembolestnej Panny Márie (záujemcovia o odoberanie časopisu poštou, nás môžu kontaktovať prostredníctvom redakčného mailu uvedeného nižšie).
Farský časopis zostavili: Páter Martin Lehončák, OSPPE - správca farnosti a Mgr. Ľudmila Masárová. Za spoluprácu a pomoc ďakujeme aj ostatným pátrom pavlínom z miestnej komunity, ktorí prispeli k vydaniu časopisu. Svoje rady, nápady, pripomienky i postrehy nám môžete poslať na našu mailovú adresu: hlaholzvonov1@gmail.com. (Autorka všetkých neoznačených textov a foto Mgr. Ľudmila Masárová.) Všetky predchádzajúce čísla Hlaholu zvonov nájdete na internetovej stránke: www.bazilika.sk v oddelení farnosť.

PRIHOVÁRAME SA VÁM:

Každý pozná príslovie: „Vtáka poznáš po perí a človeka po reči.“ Výrok Pána Ježiša: „Z plnosti srdca hovoria ústa.“ Niekedy je lepšie mlčať, ako hovoriť. Pri veľkých debatách a rozhovoroch medzi ľuďmi príde často k hriechom ohovárania aj osočovania. A tak keď sa už stretneme, cvičme sa v sebaovládaní, že nebudeme hovoriť o ľuďoch, čo zlé urobili, čo sa nám na nich nepáči, ale skôr rozmýšľajme, ako im môžeme pomôcť. Napríklad: modliť sa za nich, obetovať za nich utrpenie, choroby, s láskou a citom napomínať...

V marci obzvlášť myslíme na pestúna Pána Ježiša, sv. Jozefa. O ňom je známe, že veľa toho nenahovoril. No ale jeho ruky „kričali“. Sv. Jozef je muž činu. A takí by sme my kresťania mali byť. Ľudia činu a modlitby. Pohotoví plniť Božiu vôľu aj v nečase a nepohode. Motiváciou k tomu je večný život a zmŕtvychvstanie. Preto je veľmi dôležité, aby sme robili radosť Pánu Bohu tak, že budeme menej hovoriť a viac sa modliť a konať skutky lásky, pracovať na posväcovaní sa. Len ten nadobudne večnú trvácnosť, kto je s Pánom neustále spojený. Kontempluje tvár dobrého Boha. A to prináša dobré ovocie: „Dobrý strom prináša dobré ovocie.“ Preto sa snažme, aby sme v nastávajúcom pôstnom období boli spojení aj so Sedembolestnou Pannou Máriou, ktorá s bolesťou svojho materinského srdca aj duše mlčky, a predsa nie pasívne,

sprevádzala svoje dieťa na krížovej ceste. Trpela spolu s Ježišom a kontemplovala jeho tvár. A tam, my často veľavravní, dnes mlčíme, keď vidíme trpiaceho Pána Ježiša Krista a Jeho Matku. Nenachádzame slov, máme v srdciach sústrasť. To všetko nás má priviesť k lepšiemu životu, zastaviť sa konečne, rozjímať nad dobrotou Boha voči nám, nevďačníkom. Slová nemajú takú váhu ako činy, skutky lásky, aké robil sv. Jozef, Božia Matka a samotný Pán Ježiš. Nám ukázal príklad: „Hľa, ukázal som vám príklad, aby ste si aj vy navzájom umývali nohy.“ On nám priniesol ovocie Stromu života na kríži, spásu a slávne zmŕtvychvstanie. Iba Slovo, ktoré sa stalo Telom, má váhu, a to je pre nás inšpirácia, zviditeľňovať Neviditeľného a prinášať ovocie pre večný život. Amen.

Vdp. Jozef Markovič
(napísané v marci 2022)

MAJÁLES 2022

V tejto náročnej kovidovej dobe, ktorá nás ochudobnila o FARSKÝ PLES, sme usporiadali dňa 28. Mája 2022 PRVÝ MAJÁLES NA DVORE.

Majáles sa konal na zrekonštruovanom nádvorí kláštora pod holým nebom. S posedením a peknou výzdobou sme prežili krásny, aj keď chladný, úžasný večer plný hudby, jedla a zábavy. Chceli by sme poďakovať naším pátrom Pavlínom za poskytnutie priestorov, tiež dobrodincom a všetkým ochotným priateľom, ktorí nám pomohli pri príprave a organizácii PRVÉHO MAJÁLESU. Podľa pozitívnych a nadšených reakcií zúčastnených sa zdá, že prvý ročník vyšiel na jednotku. Už teraz sa veľmi tešíme na ďalší ročník.

Za organizátorov: Iveta Žáková

Bohatá tombola od sponzorov Majálesu

Tance na novej dlažbe nádvoria kláštora

Čapované nápoje na osvieženie

Tance pokračovali aj po zotmení

Okrem tancov bolo v ponuke aj chutné občerstvenie pri stoloch

Pre pivárov bolo pripravené aj lahodné osvieženie

V minulých Hlaholoch zvonov sme v príspevkoch o Strážskej kalvárii uviedli informácie na základe písomných dokumentov, predložených pozostalými príbuzných po rodine Ralbovskej. Po zistení nových skutočností k článkom sa ospravedlňujeme všetkým dotknutým osobám.

Z Národnej Svätyne

Púť hasičov

Od Hlavnej organizátorky Púte hasičov pani Marty Hurbanisovej - predsedníčke krajskej organizácie DPO Trnava, Územnej organizácie DPO Senica a členke snemu DPO SR, sme získali ohľadom posledného ročníka tieto údaje:

Na púti sme videli 20 zástav, zúčastnilo sa jej 28 zborov, z toho jeden z Českej republiky, bolo prítomných cca 200-250 účastníkov. Najdlhšiu cestu na púť mali hasiči z Podbřezí - Dobrúška okres Rychnov nad Kněžnou z Českej republiky a zo Slovenska z Kláštora pod Znievom.

Ako hostia boli na púti prítomní napr.: Mgr. Jaroslav Suchánek - primátor mesta Šaštín-Stráže, Bc. Jozef Smolinský - člen Prezídia DPO SR, Bc. Zdenka Jandová - starostka Krajského združení hasičů Juhomoravského kraja, p. Miroslav Kuchař - starosta okresného združení hasičů okresu Hodonín,

p. Eugen Czajlík - podpredseda KO DPO Trnava a ďalší.

Pani Hurbanisovej sme sa spýtali na plány ohľadom ďalších slávnostných akcií: „Pripravujeme 9. ročník, ak sa nič nestane, tak 20. 5. 2023 a budeme oslavovať 100 rokov okresnej hasičskej jednoty v Senici, predchodkyne ÚzO DPO Senica a ak sa podarí budeme svätiť okresný prápor a iné.

(archív organizátorov Púte hasičov) autor: Darina Hurbanisová

Zo života Pavlínov

Večné sľuby Vlada Bartka

Na sviatok Zvestovania Pána, 25. marca 2022, v Poľsku na Jasnej Hore v Čenstochovej, pred zázračnou ikonou Panny Márie Čenstochovskej, skladali večné sľuby deviati pavlínski bohoslovci. Bol medzi nimi aj jediný Slovák, Vladimír Bartko. Pani Viola Slováková, ktorá sa osobne tejto slávnosti zúčastnila, nám pripravila tento príspevok:

Vladimír pochádza z Vranova nad Topľou a naši mladí ho poznajú z letných táborov, kde vypomáhal pri ich organizovaní. Vladimír vždy, keď prichádzal do Šaštína - Stráží k našej Sedembolestnej Matke, tak miništroval - asistoval pri svätých omšiach. Tohto roku miništroval pri slávení obradov Veľkonočného trojdnia Pánovho umučenia a zmŕtvychvstania už po zložení svojich večných sľubov v rehole pavlínov. Večné sľuby pozostávajú z troch častí: sľub chudoby, poslušnosti a čistoty. Bohoslovci ich tradične skladajú na sviatok Zvestovania Pána po piatom roku duchovnej formácie a filozofických a teologických štúdií v kňazskom seminári v Krakove. Do vydania tohto čísla Hlaholu zvonov, už v máji, boli vysvätení za diakonov. Po šiestom roku - podľa vôle Cirkvi, sú vysvätení za kňazov.

Bol to veľmi významný deň pre nášho bohoslovca Vladimíra, keď povedal svoje „áno“ Bohu. Tiež to bol výnimočný deň a veľká pocta pre niekoľkých z nás, farníkov, ktorí sme boli na tejto slávnosti prítomní. Vladimírovi ďakujeme za milé prijatie a k jeho trvalému odhodlaniu kráčať po ceste evanjeliových rád v duchu pavlínskej charizmy a slúžiť v spoločenstve Cirkvi, mu vyprosujeme Božie požehnanie a ochranu Sedembolestnej Panny Márie.

Pavlín Vladimír Bartko spolu s priateľmi z našej farnosti, ktorí boli prítomní na slávnosti skladania večných sľubov v Poľsku

Ďakujeme, pán Kostolník!

Úmyselne používam slovo Kostolník s veľkým písmenom, pretože on si to zaslúži. Pri Panne Márii odpracoval 28 rokov aktívneho života. Piatky, sviatky, soboty, nedele, skoré rána, neskoré nočné pobožnosti... Pán Vladimír Sofka nastúpil pracovať do Národnej Svätyne ako 42 ročný a vo veku 70 rokov odchádza na zaslúžený odpočinok. Pri tejto príležitosti sme mu položili pár otázok:

Ako spomínaš na svoje kostolnícke začiatky?

Mal som predtým dobrú prácu. Robil som v súkromnej firme, predtým v Pórobetónke... Boli viacerí, ktorí ma do tejto práce odporučili: don Malženický, don Brunclík, pán Fríbort... Dal som sa prehovoriť, obetoval som sa pre túto prácu. Predtým bol 7 rokov kostolníkom pán Menšík, ktorý ochorel. To bolo v lete v roku 1994. O rok nato sme tu mali najvzácnejšieho pútnika sv. Jána Pavla II. Boli sme mladší, a tak sa aj všetko ľahšie zvládalo. Najkrajším rokom bol pre mňa rok 2014, ktorý bol venovaný našej patrónke, Panne Márii. Vtedy chodili veľké zástupy veriacich pútnikov. Bolo veľmi veľa práce, ale bolo to najkrajšie v tejto práci.

Čo bolo v práci kostolníka najťažšie? Robil som všetky práce, ktoré boli treba - obklady, dlažby, kaplnku, elektrikárske práce, kosenie, údržba celého areálu. Nebol to len kostolník, ale aj údržbár. Počas dňa som sa niekoľkokrát prezliekal z monteriek do civilného oblečenia na omšu a zase

S humorom môžeme povedať, že svoju prácu vykonával pán Sofka od pápeža do pápeža. Návšteva Svätého Jána Pavla II. bola v jeho začiatkoch a návšteva Svätého Otca Františka zase pri jeho konci kostolníckej práce. Pri tejto príležitosti dostal krásny ďakovný list za dlhoročnú obetavú službu kostolníka v Bazilike Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne od samotnej hlavy slovenskej Cirkvi - Mons. Zvolenského, ktorého záver si požičiame: Nech Pánov pokoj, radosť v srdci, a predovšetkým hojný dar mnohotvárnej Božej milosti sú tými najväčšími odmenami za službu na Božiu slávu a pre dobro Cirkvi.

S pánom kostolníkom Vladimírom Sofkom sme už v našom Hlahole zvonov priniesli rozhovor môžete sa k nemu vrátiť: 2019/1.

naspäť do monteriek niečo urobiť. Pomáhali sme si navzájom s Martinom Drgoňom. Samostatného kostolníka som začal robiť až od svojich 62 rokov, keď mi začal starobný dôchodok. Dovtedy som bol aj údržbárom a robotníkom.

Kedy si prosil Pannu Máriu najviac o pomoc? Ťažké situácie boli vždy, ale bral som to športovo. Každá búrka v živote vždy prejde. Keď boli ťažšie situácie v rodine, pri chorobách... V manželstve to, našťastie nebolo, mal som, a stále mám, veľmi tolerantnú manželku.

Na čo sa najviac tešíš, že bude teraz robiť? Na svoje koníčky - napr. aj vtáčiky (už sa mi liahnu mláďatká). Budem pomáhať deťom. Mám čo doháňať. Nemohol som si pospať a aj teraz, keď už som na dôchodku, zobudím sa ráno o 5. hodine. Som tak už nastavený. Ale teraz si môžem ďalej pospať. Keď človek pracuje 50 rokov, teší sa už na všetko.

Pán Sofka so svojim nástupcom Zdenkom Slovákom, ktorému u Panny Márie Sedembolestnej vyprosujeme pevné zdravie a veľa síl do práce v Národnej Svätyni.

Syntéza zo synody:

Aby sa zabezpečila účasť čo najväčšieho počtu ľudí vo farnosti Šaštín-Stráže, vo farských oznamoch bolo pozvanie na koordinačné stretnutie k synode v Cirkvi na miestnej farskej úrovni a pozvaný bol každý. Nepodarilo sa nám zaujať tých, ktorých sme oslovili, aby prišli medzi nás. Pri väčších podujatiach prichádzajú dobrovoľníci aj z okolia, takisto aj lektori nie sú len z našej farnosti. Je dobré, že nielen veriaci, ale aj neveriaci sa zúčastňujú na niektorých akciách usporiadaných v Bazilike. To je budúcnosť života vo farnosti – bratské spájanie sa všetkých bez rozdielu. Na poslednom stretnutí sme si zaumienili, že na spoločné kráčanie, budeme sa naďalej rozprávať s tými, ktorých nám Pán pošle do cesty a príkladným kresťanských životom budeme svedčiť o Kristovi.

Farnosť Šaštín-Stráže s Bazilikou Sedembolestnej aj Oratórium sú ľahko prístupné všetkým a vždy sú všetci bez výnimky pozvaní, aby prichádzali, modlili sa, zabavili sa na akciách, ktoré farnosť organizuje pre všetky vekové kategórie, bez ohľadu na svetonázor.

Páter Martin Lehončák OSPPE

Púť mužov

Po čerstvom vzduchu až k Panne Márii

Rád bych se podělil o zážitky ze své první pěší poutě pouze pro muže. Když jsem v roce 2019 doputoval do polské Čenstochové, řekl jsem si, že po neskutečně krásné zkušenosti bych rád i nadále pokračoval v dalších akcích. Rok nato jsem se díky jedné poutnici ze Šaštínské farnosti přihlásil na tuto pouť mužů, ale než jsme ji stihli prožít, byl pan Covid rychlejší a vše se zrušilo. Konečně letos mi bylo dopřáno zúčastnit se. V práci jsem měl nahlášené volno, a tak nezbývalo nic jiného, než se vypravit vlakem do žst. Senica, kde tato pouť začínala. Při pohledu z okna nevypadaly mraky nějak zvlášť krásně, ale já byl přesvědčen putovat za jakéhokoliv počasí. Ale Panna Marie Sedmibolestná jistě věděla, jak moc se těším a už po cestě vlakem bylo vidět, jak se nebe protrhává a postupně se objevuje modrá obloha. Když jsem si na stránkách baziliky četl informace o pouti, bylo tam psáno, že se jí účastní cca 250 až 300 mužů, tím pro mě byla ještě více lákavá. Avšak asi dvouletá nechtěná přestávka způsobila, že se nás ve výsledku setkalo krásných 30. Podle rozhovoru s jedním poutníkem jsme se shodli, že velké číslo není důležité a že i malá skupinka je naprosto úžasná. Samotnou pouť, která byla podle slov pátera Martina výjimečná v tom, že den před ní to bylo 95 let, co byla Pana Marie Sedmibolestná vyhlášena za pa-

Cieľ púte v dohľade (z archívu pútnikov)

tronku Slovenska. Putování jsme začali na železniční stanici Senica, kde nám místní pan kaplan dal požehnání na cestu. Poté jsme vyrazili směrem golfový resort a po kratičké přestávce pokračovali dál. Po cestě k další pauze jsme se pro mě poprvé modlili Cestu světla (velmi mi připomínala křížovou cestu, jen čtení k rozjímání bylo mnohem delší). Po pauze jsme došli do městečka Borský Mikuláš - části Borský Peter, kde byla krátká přestávka a přednáška pátera Ondreja a po ní už posledních 7,5 km k Národní bazilice v Šaštíně. Mezi naší třicítkou poutníků jsem byl jediný česky mluvící, ale i přesto se mi dostalo velmi laskavého a krásného přijetí. Při samotné pouti byl kromě modlitby čas i na sdílení mezi poutníky, seznamování se, rozhovory a prostě vše,

Prestávka počas putovania (z archívu pútnikov)

co by takové společenství mělo mít. Obrovské dík patří Panně Marii za přímluvu, ochranu, samozřejmě počasí a také páterům Martinovi a Michalovi za příkladné a poutavé duchovní vedení. A samozřejmě všem poutníkům za to, že mě mezi sebe tak krásně přijali. Velmi se těším na další, i mimo poutní, setkání.

Alois Karpísek

V cieli pešieho putovania pred Bazilikou (z archívu pútnikov)

Zo života vo farnosti

Sviatok Obetovania Pána - Hromnice

Sviatok Obetovania Pána je presne po 40 dňoch od Vianoc, takže má v našom kalendári svoje pevné miesto. Patrí mu každoročne 2. február a je to jediný deň v roku, kedy naše sviece cez požehnanie dostanú moc a silu, ktorej verili už generácie pred nami. Hromničné sviečky bývali a aj bývajú v každej domácnosti. Najčastejšie sa používali ako ochrana pred búrkou a hromom. Chránili obydlie i úrodu. Zapaľovali sa aj pri umierajúcom, aby sa mu ľahšie odchádzalo na druhý svet , pri mŕtvom ako ochrana pred nečistými silami a taktiež, aby mu svietili počas cesty na druhý svet. Veď sa tak aj modlíme: „Odpočinutie večné daj mu, Pane, a svetlo večné nech mu svieti!“ V Direktóriu o ľudovej zbožnosti a liturgii (bod 123) sa uvádza: „Sviatok 2. februára si zachováva ľudový charakter.

Zapálené požehnané sviece

Jednako je však potrebné, aby plne zodpovedal pôvodnému zmyslu sviatku... Svieca, ktorá sa uchováva v domácnostiach, má byť pre veriacich znakom Krista, ktorý je „svetlo sveta“, a teda dôvodom prejavovania viery.“

Ponúkame vám možnosť podeliť sa o svoje zaujímavé zážitky z minulosti, dávnej i nedávnej, na stránkach nášho časopisu. Svoje príbehy môžete poslať buď na redakčný mail: hlaholzvonov1@gmail.com, alebo priniesť jednoducho napísané na papieri do sakristie k pánovi kostolníkovi. Tešíme sa na vaše svedectvá a príbehy.

V tomto roku vykonal požehnanie hromničných sviec v Bazilike Sedembolestnej Panny Márie páter Juraj Tirpák OSPPE.

Svätoblažejské požehnanie hrdiel

Počas záverečného požehnania po večernej svätej omši udelil spoločné požehnanie hrdiel všetkým veriacim páter Michal Nižnánsky OSPPE.

Obzvlášť v časoch pandémie COVID-19 má pre nás a pre naše zdravie veľký význam toto požehnanie. Pristupovali k nemu veriaci individuálne po skončení svätej omše.

Požehnanie hrdiel si udeľujú vzájomne medzi sebou aj duchovní otcovia.

Svätoblažejské požehnanie hrdla môžu dostať veriaci všetkých vekových kategórií - od tých najmenších po najstarších.

Veľkonočné obdobie

Štvrtok Pánovej večere - obrad umývania nôh

Veľký piatok - z obradov

Biela sobota - vigília

Biela sobota - požehnanie pokrmov po vigílii

Krížová cesta za uzdravenie rodín

Boh tak miloval svet, že nám dal svojho Syna, aby nás vykúpil. Narodil sa a vyrástol v rodine, aby tak posvätil rodinu. Rodina je miestom, kde láska rodí život. Dnes sa rodina stále viac odkláňa od svojho pôvodného určenia, a to má hrozné následky pre ľudskú spoločnosť i pre Cirkev. Touto pobožnosťou krížovej cesty chceme vyprosovať uzdravenie našim rodinám.

1. zastavenie: Ukrižuj ho!

Tak volali masy, zmanipulované veľkňazmi a zákonníkmi. Nevedeli, čo kričia, ale kričali. Taká je davová psychóza. Médiá zhubnou silou útočia na rodinu. Ničia ju časopisy, noviny, televízne programy, seriály, filmy… Chcú všetkým nahovoriť, že pokojný rodinný život už dnes nie je v móde, ani šťastné manželstvá… Nedovoľte, aby si diabol privlastnil vašu rodinu! Bojujte o ňu teraz…skôr, ako bude neskoro. Modlite sa: Ježišu, zmiluj sa nado mnou a nad mojou rodinou!

2. zastavenie: Berie kríž

Berie kríž, aby nás zachránil, aby nás vytrhol z moci diabla. Teraz volá nás, aby sme boli nástrojmi spásy pre naše rodiny. Manžela, manželku, otca, matku, deti, slobodných, vdovy, všetkých, ktorí patríme do rodiny. Keď čítame o kresťanskej výzbroji, vidíme, že najmocnejšie Božie zbrane sú k dispozícii tým, ktorí čítajú Bibliu a praktizujú ju, zúčastňujú sa na svätej omši a Eucharistii, modlia sa individuálne i spoločne v rodine, modlia sa ruženec, patria do modlitebnej skupiny… Duchovný život spôsobuje, že rastie viera v srdci. Modli-

me sa: Ježišu, zmiluj sa nado mnou a nad mojou rodinou!

3. zastavenie: Prvý pád

Prvý pád celkom na začiatku krížovej cesty. V každom manželstve napriek dobrým predsavzatiam a správnemu konaniu príde ku kríze. Rozdielnosti pováh, rozdielne chápanie sveta muža a ženy, rozdielnosti zdedené i nadobudnuté výchovou rozdeľujú manželov, ktorí si len nedávno sľúbili, že budú jedno. Obrazovky i rady takzvaných priateľov radia rozvod, veď teraz je už taká doba. Nedajte sa pomýliť, nedajte sa zviesť. Zachráňte svoju rodinu! Modlime sa: Ježišu, zmiluj sa nado mnou a nad mojou rodinou!

4. zastavenie: Stretnutie s Matkou

To nebolo len také obyčajné stretnutie. To bolo hlboké stotožnenie sa v poslušnosti, láske a bolesti. Božia Matka aj nás sprevádza na našej životnej ceste. Aj nás chápe a prežíva s nami každú bolesť. To najsprávnejšie, čo môžeme urobiť, je zveriť do jej rúk seba i svoju rodinu a prosiť o jej ochranu. Veď ona tiež žila v rodine a veľmi dobre chápe naše problémy a ťažkosti. Svätá rodina prežívala veľmi veľké skúšky – chudobu, prenasledovanie, nepochopenie. Všetko toto prežívala v dôvere v Božiu pomoc a ochranu. Modlime sa: Ježišu, zmiluj sa nado mnou a nad mojou rodinou!

5. zastavenie: Kto nám pomôže niesť kríž?

Máme najvernejšieho Priateľa, ktorý sa sám ponúka, nik ho nenúti ako Šimona. Boh na nás čaká a chce nám dať zažiť zázraky. Či nás Boh uzdraví z našej slabosti, alebo nie, či nás vytrhne z nášho pokúšania, alebo nie, či spôsobí, aby náš manželský partner bol k nám láskavejší alebo nie, to nie je rozhodujúca otázka. Dôležité je, že Boh s nami hovorí a nazýva nás svojimi priateľmi – úplne nezaslúžene a ne-

pochopiteľne – pretože Kristus vzal všetko naše trápenie a každé pokúšanie ľudského života za nás na seba. Modlime sa: Ježišu, zmiluj sa nado mnou a nad mojou rodinou!

6. zastavenie: Veronika bola odvážna

Zo všetkých tých ľudí a súcitiacich žien iba ona jediná neváhala byť inou, neváhala vystúpiť z davu, nebála sa prejaviť svoje vnútorné pocity aj navonok. A čo my, čo naša rodina? Bojíme sa priznať ku Kristovi a prijať ďalšie dieťa, lebo to už teraz nie je v móde? Hanbíme za to, že čestne pracujeme, a stále sa vozíme na starom aute? Obliekame sa podľa najnovšej módy, len aby sme sa neodlišovali od iných, hoci vieme, že naše obliekanie hraničí často s vyzývavou necudnosťou? A čo ešte nezachovávame z Božích prikázaní zo strachu, aby sme neboli iní? Modlime sa: Ježišu, zmiluj sa nado mnou a nad mojou rodinou!

7. zastavenie: Opakovaný pád

Začarovaný kruh. Neuznaná práca v domácnosti. Všednosť, stereotyp, nuda. Hľadáme únik v práci, v spoločností kolegýň a kolegov, budujeme kolektívy a naša rodina zostáva až kdesi na ďalšom mieste. Potom si nemáme čo povedať, nemáme čas na svoje deti, zverujeme ich škôlkam a družinám a možno len ulici… Kde sme sa to dostali, kde sme sa to ocitli? Naša rodina je na kolenách! Prebuďme sa, pokiaľ nie je neskoro! Prosme o silu znovu vstať. Oplatí sa bojovať o svoju rodinu. Boh je na našej strane, pomôže nám opäť začať znova. Modlime sa: Ježišu, zmiluj sa nado mnou a nad mojou rodinou!

8. zastavenie: Ježiš neodsudzuje súcitný plač žien

Ježiš neodsudzuje súcitný plač žien, iba ich usmerňuje. Plač je možno dobrý začiatok vlastnej premeny. Ale nestačí len

plakať. Je dobré, že vidíme problémy, ktoré máme vo svojej rodine. Je dobré, že nezostávame k nim ľahostajní. Nestačí však plakať, sťažovať sa, nadávať, ani rozbíjať taniere. Treba začať pracovať na sebe. Ak chcem zmeniť svoju rodinu, musím začať od seba. Nevidím a neviem ako? Musím si kľaknúť na obe kolená a prosiť: Príď Duchu Svätý a daj, aby som videl svoje hriechy a aby som vedel, ako sa napraviť. Modlime sa: Ježišu, zmiluj sa nado mnou a nad mojou rodinou!

9. zastavenie: Najbolestnejší pád

Najbolestnejší pád tesne pod vrcholom. Úplné dno posledných síl. Ježiš predsa ešte vstáva. Dvíha ho láska a poslušnosť Otcovi. Čo najviac ničí naše rodiny? Nevera, rozvody, potraty, alkohol, drogy? To sú veľmi bolestné skúsenosti. Nemuseli by byť takéto dôsledky, keby sme zavčasu odstraňovali ich príčiny: neposlušnosť Bohu i rodičom, egoizmus, pýcha, chamtivosť, závisť, pôžitkárstvo, konzumný spôsob života, pohodlie. Nezháňajme toľko toho, čo nám ponúka svet, ale obráťme svoj duchovný zrak k Bohu a prídeme na to, čo je pre našu rodinu najdôležitejšie. Modlime sa: Ježišu, zmiluj sa nado mnou a nad mojou rodinou!

10. zastavenie: Vyzliekanie

Vyzliekanie. Ježiš prijal aj toto ponížení. Z doráňaného, dobitého, opľuvaného skrvaveného tela strhli zaprášený, krvou premoknutý odev. Nič mu neostalo. Ó, Ježišu! Ako je to s vyzliekaním a obliekaním v našich rodinách? Nechávame sa vyzliekať módou, pochybnými súťažami pochybnej krásy, dívame sa na málo oblečené dievčatá, ktoré si ani neuvedomujú svoje ponížení, keď sa nechajú takto fotiť a obzerať… Do našich domovov si kupujeme stále dokonalejšie obrazovky a s nimi aj

čoraz viac možností hriešne pozerať na odhalené telo a telá… Čo sa to deje? Či telo nemá byť svätyňou, chrámom Svätého Ducha? Modlime sa: Ježišu, zmiluj sa nado mnou a nad mojou rodinou!

11. zastavenie: Pribili ho na kríž

Pribili ho na kríž. Klince, alebo láska k nám? Láska ho tam držala, z lásky k nám nezostúpil z kríža, z lásky k nám vykrvácal a na ňom zomrel. Všetko nám dal. Aj svoje Telo za pokrm, aj svoju Matku za našu matku. A stále sa nám dáva. Nič nezobral späť. Spolužitie v rodine je založené na láske. Máme sa navzájom milovať takou láskou, akou nás miluje Boh. Láskou, ktorá sa dáva a nič nežiada späť. Láskou, ktorá sa chce dávať, láskou, ktorá chce odpúšťať a potom znovu a zas a zas, stále, sedemdesiatsedem krát…Nie je to ľahké, je to veľmi náročné, ale s Kristom je všetko možné. Modlime sa: Ježišu, zmiluj sa nado mnou a nad mojou rodinou!

12. zastavenie: Smrť na kríži

Smrť na kríži. Slnko sa zatmelo. Zem sa triasla a skaly sa pukali. Tí, čo to videli, sa veľmi naľakali a hovorili: „On bol naozaj Boží Syn.“ Smrť v rodine tiež spôsobí také malé zemetrasenie v živote ostatných členov rodiny. Odišiel človek a zostalo prázdne miesto. Na určitý čas naše slnko prestane svietiť. A aj kamenné srdce vyroní slzu. Možno až vtedy prídeme na to, že tento človek bol pre nás veľký dar. A už mu to teraz nemôžeme povedať. Nič nemôžeme vrátiť späť. No jedno môžem urobiť: môžem viac milovať tých, ktorých tu ešte mám a tešiť sa na stretnutie vo večnosti s tým, ktorý ma tam predišiel. Ďakujem ti, Pane za vieru v teba a za vieru vo večný život. Modlime sa: Ježišu, zmiluj sa nado mnou a nad mojou rodinou!

13. zastavenie: V Matkinom náručí spočíva mŕtve Ježišovo telo

V Matkinom náručí spočíva mŕtve Ježišovo telo. Mária vyslovila svoje FIAT a žije ho stále. Potvrdzuje ho aj teraz. Je to žena úžasnej viery a dôvery v Boha. Veľmi trpí, ale trpí ticho. Objíma mŕtve telo svojho Syna a v ňom objíma všetkých nás. Ďakujeme ti, Pane, že môžeme byť údmi tvojho Tajomného Tela, že môžeme spočívať v náručí tvojej Matky. Jej náručie je ten najbezpečnejší prístav pre našu dušu a pre celú našu rodinu. Mária, k tebe sa utiekame, buď Kráľovnou našich rodín, buď Kráľovnou aj našej rodiny! Modlime sa: Ježišu, zmiluj sa nado mnou a nad mojou rodinou!

14. zastavenie: Ježiša ukladajú do hrobu

Ježiša vložili do hrobu. No nezostal tam. Tu sa začína tá najradostnejšia správa: Na tretí deň vstal! Dokonal svoje dielo, splnil vôľu Otca, premohol smrť a vstal zmŕtvych! Keby nebolo zmŕtvychvstania, naša viera by nemala zmysel. Nemali by sme žiadnej nádeje a nemal by zmysel náš život ani naše obety a utrpenie. Hroby a cintoríny nemusia byť pre kresťana miestom smútku, ale miestom, kde sa upevňuje a rastie naša nádej. Nádej, že sa splní najväčšia túžba ľudskej duše – večný život v milujúcom náručí nášho Boha v spoločenstve tých, ktorých sme tu milovali. Modlime sa: Ježišu, zmiluj sa nado mnou a nad mojou rodinou!

Záver: Pane Ježišu, ďakujeme ti, že si svojím narodením posvätil ľudskú rodinu a že sme sa krstom začlenili do Božej rodiny. Prosíme ťa, rozmnož našu vieru a dôveru v teba, uzdrav naše duše i naše rodiny. Vylej na nás svoju lásku, aby sme sa milovali navzájom tak, ako si ty miloval nás.

Amen.

Zdroj: velkanoc.tuomatu.com, www.misie.sk

Návšteva pápeža Františka v našej farnosti

(dokončenie z minulého čísla)

Zobrazenie svätého Jozefa poukazuje na jeho otvorenosť, vlastnosť počúvať a meniť. Tichý, ale načúvajúci, čakajúci, ale pripravený konať, dvíha svoj pohľad k Bohu, do priestoru pred obrazom, v ktorom sa aktuálne nachádzame aj my. Základná línia jeho postoja, smerujúca od hlavy cez pravé plece k ústretovému gestu pravej ruky, vytvára pomyselný otvorený a prijímajúci oblúk. V ľavej ruke drží ľaliu, ktorá odkazuje na čistotu jeho srdca, úmyslov a skutkov, ale aj na ochotu uveriť v čistotu svojej snúbenice. Jednoduchosť tvarov vo výraznej perspektívnej skratke a žltá farba postavy evokuje nové, oslávené telo svätých v nebi. Autorkou obrazu je výtvarníčka Dorota Sadovská.

Pápež František, vlastným menom Jorge Mario Bergoglio sa narodil 17. 12. 1936 v Buenos Aires v Argentíne. Je najstarší z piatich detí a jeho rodičia pochádzali z Talianska. Ako seminarista vstúpil v roku 1958 k jezuitom. V roku 1969 prijal kňazskú vysviacku. V rokoch 1973 -1979 zastával úrad provinciála jezuitov v Argentíne. Potom do roku 1986 bol rektorom filozofickej a teologickej fakulty San Miguel, následne v Nemecku vo Frankfurte získal doktorát. Pápež Ján Pavol II. ho v roku 1992 vymenoval za pomocného biskupa v Buenos Aires a v roku 1998 sa stal arcibiskupom v Buenos Aires. Za kardinála bol menovaný v roku 2001. V poradí 266. nástupcom apoštola Petra

sa stal 13. 3. 2013. Návšteva Slovenska v dňoch 12.-15. 9. 2021 bola jeho 34. apoštolská cesta.

Pri presunoch pomedzi zástupy veriacich používa pápež špeciálne upravené auto – papamobil. Papamobil umožňuje, aby bol pápež počas celej cesty viditeľný a v prípade, že je použité i nepriestrelné sklo, zaisťuje jeho ochranu.

Predchodcom papamobilu boli sedia gestatoria, prenosné nosítka, ktoré nieslo 12 mužov z rímskych šľachtických rodín. Hoci snahy automobiliek, upraviť vozidlo pre potreby pápeža, siahajú do konca 19. storočia, papamobil v tom zmysle, ako ho poz- náme dnes, začal používať až Ján Pavol II. Typickým znakom je biela farba a poznávacia značka zvyčajne v tvare SCV. Hlavným dodávateľom papamobilov je nemecká automobilka Mercedes-Benz. Pri svojej návšteve Šaštína-Stráží použil Svätý Otec papamobil americkej automobilky Dodge.

Liturgické rúcho Svätého Otca bolo zhotovené zo žiarivo bieleho hodvábu, doplnené jemnými zlatistými tónmi, akoby odrazom večnej slávy. Použitá autorská plsť, vytvorená z barančieho rúna, symbolizuje Obetného baránka, ale i Dobrého pastiera. Na tejto plsti spočíva pápežovo pálium, taktiež utkané z barančieho rúna. Toto špecifikum ako znak pastiera používajú nástupcovia sv. Petra od 5. storočia. Plsť a pálium sa materiálovo symbolicky prepájajú. Horizontálne ukladanie hodvábnych štruktúr a vlákien na rúchu Svätého Otca, a tiež koncelebrantov a diakonov, naznačuje vrstvenie všednosti, poskladané z jednoduchých

skutkov, drobných čiastočiek konania. Aj Panna Mária prijímala ťažobu bolestí a každodennosti. Navrstvené jemné štruktúry naznačujú dlhodobé pokorné úsilie a trpezlivú vytrvalosť, ktoré sa spájajú v harmonický celok, dláždiac cestu k svätosti. Výšivka na hrudi diakonských rúch cituje gregoriánsky notový zápis sekvencie Stabat Mater dolorosa (Stála Matka bolestivá). Jej realizácia v červenej farbe má za cieľ odkázať nielen na Máriino utrpenie pod krížom, ale predovšetkým pripomenúť obeť, oživenú slávením Eucharistie. Liturgické rúcha navrhla textilná výtvarníčka Jana Zaujecová.

Bohoslužbu sprevádzalo 105 spevákov zo šiestich slovenských zborov, medzi nimi i z Chrámového zboru Baziliky Sedembolestnej v Šaštíne-Strážach a 26-členný orchester zostavený z hráčov pôsobiacich v rôznych profesionálnych zoskupeniach. Skúšobný proces zmiešaného speváckeho zboru, pozostávajúci z troch skúšok, začal 28. augusta v Kostole Sedembolestnej Panny Márie v Petržalke. Orchester vystúpil pod taktovkou dvojice dirigentov Zuzany Buchovej Holičkovej a Róberta Mesároša. Sólových speváckych partov sa zhostili Hilda Gulyás, Mária Zajíčková Králiková a Marek Cepko. Koncertným majstrom orchestra bol huslista

Juraj Tomka. V úvode zaznelo štvorhlasné moteto Tu es Petrus, ktorej autorom je Vladimír Kopec, organista Baziliky sv. Emeráma v Nitre a dirigent katedrálneho speváckeho zboru Psallite Deo, ktorý počas štúdia v Ríme pôsobil ako organista a spevák v zbore Vikariátu mesta Vatikán v Bazilike sv. Petra.

Šaštínska Pieta zobrazuje Bolestnú Matku Božiu s mŕtvym Synom v lone. Socha – skôr reliéf, pretože má zadnú stranu rovnú – bola zhotovená z hruškového dreva okolo roku 1564. Podľa tvarovania Máriinho odevu a Kristovej pravej ruky možno usudzovať, že táto 85 cm vysoká a 91 cm široká socha nie je dielom provinčného rezbára, čo sa však nedá povedať o tvári, ktorá týmto dojmom pôsobí.

Sochu Sedembolestnej Panny Márie nechala vyrobiť Angela Bakičová, manželka Imricha Cobora († 1581) na znak vďaky za vypočutie v rodinných problémoch. Sochu umiestnila do trojhrannej kaplnky, na miesto prvého zázraku na príhovor Sedembolestnej. Medzi prvých pútnikov Sedembolestnej patrila rodina Coborovcov spolu so svojim služobníctvom. V nepokojnom 17. storočí sochu preniesli do kaplnky sv. Imricha v šaštínskom hrade. Chýr o zázrakoch na príhovor Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne sa rýchlo šíril a celú záležitosť nechal preskúmať arcibiskup Imrich Esterházy. V októbri 1732 ju vyhlásil sa milostivú a začalo sa s budovaním nového pútnického kostola s priľahlým kláštorom. V auguste 1762 milostivú sochu slávnostne preniesli na hlavný oltár novopostaveného pútnického chrámu. Arcibiskup Barkóci ju korunoval korunkami, ktoré venovala panovníčka Mária Terézia. Ďalšie korunky požehnal v roku 1864 pápež Pius IX. a naposledy ju korunoval Ján Pavol II. pri svojej návšteve 1. 7. 1995.

Ešte pred uznaním sochy Sedembolestnej za milostivú, prichádzali pútnici k jej nohám. Po roku 1732 vzrástol počet pútí. Z každej farnosti putovali každoročne do Šaštína zvyčajne v tom istom období. Pútnicke obdobie začínalo na Bolestný piatok (piatok pred Kvetnou nedeľou) a končilo až v neskorej jeseni, s útlmom počas žatevných prác. Putovalo sa z bližšieho i vzdialenejšieho okolia, prichádzali pútnici i zo susednej Moravy, Rakúska, Maďarska, ročne okolo sto tisíc. Najväčšie zaznamenané púte boli 8. septembra 1864, keď na slávnosť 300-výročia milostivej sochy prišlo asi 100 tisíc veriacich, 1. júla 1995, keď do Šaštína zavítal sv. Ján Pavol II. sa zhromaždilo okolo 400 tisíc ľudí. Pri tohtoročnej návšteve Františka zďaleka nebolo toľko osôb, no našťastie, božia milosť sa nemeria počtom. Špecifické podmienky účasti neodradili ani vozíčkarov, rodiny s deťmi, či nezaočkovaných.

S výstavbou pútnického chrámu a susedného kláštora sa započalo slávnostne položením základného kameňa 10. júla 1736. Predtým, ako bola 15. augusta 1762 milostivá socha Sedembolestnej umiestnená na hlavnom oltári chrámu, bol kostol 12. augusta 1762 slávnostne posvätený. Svoju terajšiu siluetu získal však až v roku 1864 zásluhou vtedajšieho šaštínskeho farára Štefana Hrebíčka, keď pri príležitosti 300. výročia prvého zázraku, sa veže chrámu dostavali do terajšej výšky. Stavbu veží projektoval Jozef Barta z Hodonína. Na ich výstavbu sa organizovali zbierky. Medzi inými prispel i panovník František Jozef I. Slávnostným osadením posvätených krížov na vrcholoch veží 26. júna 1864 sa ukončila ich výstavba.

Ramená dreva kríža obsahovali fragmenty drevených trámov z kostola sv. Jakuba z Moravskej Novej Vsi, ktorý bol 24. 6. 2021 silne poškodený tornádom. Trámy z poškodeného chrámu stelesňujú našu spolupatričnosť s ľuďmi, ktorí prišli o svojich blízkych a o svoje domovy a v súčasnosti zažívajú ťažké chvíle nielen na Morave, ale aj na iných miestach sveta. Korpus predstavoval Krista zrasteného s krížom. Obrátený ku všetkým, odovzdával posolstvo o zmysle jeho obety i v dnešných dňoch. Korpus je dielom akademického sochára Martina Lettricha.

Stretnutie farských charít

Počas turíčnej nedele sa v bratislavskom Kostole a kláštore sv. Alžbety konalo stretnutie dobrovoľníkov farských charít, ktorí patria pod Bratislavskú arcidiecéznu charitu. Podujatie sa konalo práve v čase, kedy sa začal Národný týždeň charity. Stretnutie sa začalo sv. omšou, ktorú celebroval bratislavský arcibiskup Stanislav Zvolenský. Po skončení sv. omše pozdravil všetkých dobrovoľníkov spolu s riaditeľom Bratislavskej arcidiecéznej charity (BACH) Borisom Hrdým a vyjadril vďačnosť za každého jedného dobrovoľníka. Pri tejto príležitosti vyzdvihol nárast farských charít. Aktuálne patrí pod BACH až 21 farských charít a spolupracujúcich organizácií.

Počas moderovanej prezentácii farských charít sme sa dozvedeli o rôznych aktivitách farských charít. Súčasťou prezentácie bola aj dobrovoľnícka činnosť farskej charity v našom meste. Po skončení prezentácie sme sa presunuli na agapé, kde bol priestor na priateľské stretnutie a rozhovory.

Za Farskú charitu v Šaštíne-Strážach
predsedníčka Kristína Pöstenyi

Zo slávnostnej svätej omše (archív FCH)

Zástupcovia našej farskej charity s riaditeľom BACH Borisom Hrdým (vľavo), Ladislavom Jakóczym - koordinátorom FCH (vpravo) a Martinom Takácsom - vedúcim centra solidarity (vzadu) (archív FCH)

Účastníci stretnutia s otcom arcibiskupom (archív FCH)

SPOLOČENSKÁ KRONIKA

Don José oslavoval

Krásneho životného jubilea - 99 rokov, sa 10. apríla 2022 dožil don José. V Zariadení pre seniorov v našom meste trávi jeseň svojho života, a práve tu ho prišlo navštíviť množstvo jeho gratulantov, ktorí nezabúdajú na svojho kňaza. Jeho svojský humor, veselá myseľ, priateľská povaha a velikánske srdiečko k nemu vždy privedú priateľov na krátku návštevu. Prežiť obdobie kovidu bez návštev bolo pre neho veľmi ťažké. So svetom za múrmi zariadenia ho spájal aspoň telefón. Počas osláv narodenín, medzi priateľmi, akoby ožil, dostal novú chuť do životy, zabudol na bolesti a starosti. Pevne dúfame, že spoločne s ním takto o rok oslávime aj tú krásnu storočnicu! Do ďalších dní života mu vyprosujeme spoločne veľa, veľa zdravia, životného elánu, síl, Božích milostí, ochranu patróna sv. Jozefa, don Bosca a Panny Márie Sedembolestnej. Nech má stále úsmev na tvári a jeho srdiečko nech povzbudzuje všetkých naokolo!

Don José so svojimi spolubratmi saleziánmi a priateľmi

Krstom sa stali Božími deťmi a členmi Cirkvi:

Liam Molej	13. 2. 2022
Ester Buzayová	26. 2. 2022
Dominik Polák	27. 2. 2022
Patrik Šebesta	27. 2. 2022
Vladimír Maxian	6. 3. 2022
Rebeka Zimová	18. 3. 2022
Bernadeta Moleková	19. 3. 2022
Valéria Královičová	27. 3. 2022
Eliška Rebeka Kvapilová	27. 3. 2022
Viktória Černochová	27. 3. 2022
Alexander Dvorský	27. 3. 2022
Lara Gašparová	3. 4. 2022
Romana Anna-Mária Šidáková	24. 4. 2022
Jonáš Mária Havlíček	24. 4. 2022
Juraj Morávek	24. 4. 2022
Lucia Klenová	24. 4. 2022
Vanessa Danielová	24. 4. 2022
Andrej Bilka	1. 5. 2022
Alex Čierňava	15. 5. 2022
Rastislav Danihel	21. 5. 2022
Šimon Smolinský	22. 5. 2022

(uvedené sú dátumy krstov)

Aj v tomto roku budete môcť podporiť našu farnosť svojimi 2% z dane, ktoré venujete občianskemu združeniu SEPTIMAVIA. Tlačivá budú k dispozícii v Bazilike. Vopred všetkým srdečné Pán Boh zaplať!

Sviatostné manželstvo uzavreli:

Radoslava Reháková a Dominik Bulka	12. 2. 2022
Sára Balúchová a Tomáš Behro	29. 4. 2022
Martina Arpášová a Anton Lisinovič	30. 4. 2022

Predišli nás do večnosti:

Peter Prstek	11. 2. 2022
Agneša Gáliková	26. 2. 2022
Mária Hupková	4. 3. 2022
Julia Mihálová	8. 3. 2022
Ladislav Gavroň	12. 3. 2022
Rudolf Burian	29. 3. 2022
Milan Havlíček	31. 3. 2022
Pavol Fiala	1. 4. 2022
Gertraude Knotková	7. 4. 2022
Oľga Farkašová	12. 4. 2022
Anna Poláková	20. 4. 2022
Ingrid Gazárková	21. 4. 2022
Cecília Danielová	25. 4. 2022
Jarmila Šefčíková	9. 5. 2022
Danuta Teresa Žáková	12. 5. 2022
Hedviga Majerníková	14. 5. 2022
Anton Matula	23. 5. 2022

(uvedené sú dátumy pohrebov)

Zostavil: páter Martin Lehončák, OSPPE - správca farnosti

Sviatosť birmovania - 12. jún 2022

Peter Baránek, Boris Bilka, Izabela Búzková, Aneta Danielová, Lucia Čarská, Natália Černická, Martin Drgoň, Sofia Fialová, Sára Mária Filipovičová, Gréta Filípková, Martin Halás, Sofia Hamplová, Matúš Hornák, Monika Iršová, Kristína Jančiová, Hana Juričkovičová, Lea Kečkéšová, Simona Kečkéšová, Leo Komárek, Dávid Kotvan, Karolína Kotvanová, Samuel Královič, Patrik Kubina, Peter Kurc, Tomáš Kvačkaj, Lucia Laczková, Aneta Langerová, Matúš Mach, Simon Mach, Lukáš Mala, Marcel Masár, Tomáš Masár, Timotej Meliš, Veronika Michálková, Ema Nitranová, Peter Novák, Vanesa Plottová, Kristián Pribila, Vojtech Pukančík, Matúš Rehák, Nina Reháková, Michaela Slováková, Lucia Turkovičová, Stela Velická, Nikola Žáková